

Marineministeren (N. Ravn): Et Lovforslag, svarende til det nærværende, har været forelagt i nogle af de sidste Samlinger, uden at det er blevet endelig behandlet. Det nærværende Lovforslag adskiller sig fra dem, der have været fremsatte de foregående Aar, væsentlig kun hvad Formen angaar. Lovforslaget er i saa Henseende temmelig omændret og er bragt omtrent i samme Form som Lønningsloven for Post- og Telegrafvæsenet, hvorved det forekommer mig, at man faar noget mere Oversigt over Lønningslisterne i det hele taget. Hvad derimod Indholdet angaar, er der der kun foretaget meget smaa Forandringer, og med Hensyn til dem kan jeg vistnok indskrænke mig til at henvide til de Bemærkninger derom, som ledsage Lovforslaget.

Formanden (Høgshro): Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1891 til 31te Marts 1892.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3529 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Clausen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til nærmere Prøvelse i Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Clausen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Apanager for Hans Kongelige Højhed Prins Waldemar og

for Hans Kongelige Højhed Prins Christian Carl Frederik Albert Alexander Wilhelm.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3655—56).

Srup: Jeg anser det for givet, at den højtærede Konsejlspræsident ikke vilde have indbragt disse Forslag her i Tinget, hvis han ikke havde følt sig forvisset om, at han ogsaa var i Stand til at faa dem gennemførte, saa dem vedtagne her. At den højtærede Konsejlspræsident under de nuværende politiske Forhold har fuldstændig Aldgang og Lejlighed til at skaffe sig enhver ønskelig Sikkerhed i den Retning, ser jeg ikke nogen som helst Grund til at tvivle om. Under disse Omstændigheder finder jeg ikke, at der er nogen stærk Opfordring for mig til paa Sagens nuværende Trin at udtale mig om Realiteten af det foreliggende Forslag; jeg forbeholder mig i saa Henseende at komme med en Udtalelse, naar denne Sag foreligger her til endelig Afgørelse. Jeg vil imidlertid allerede nu henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at vi næppe kunne komme til en Vedtagelse af dette Forslag uden derigennem efterhaanden at komme til visse Regler, visse Principper for Apanageringen af Medlemmer af Kongefamilien. Hvis man altsaa beslutter sig til at gaa ind paa dette Forslag, hvis der er et Flertal her i Tinget, der er stemt derfor, vil jeg anse det for meget hensigtsmæssigt, om man benyttede denne Lejlighed til at gøre sig klart, hvilke Principper for denne Art Understøttelser, hvilket Omfang deraf man egentlig er bestemt paa at inkludere sig paa. Af den højtærede Konsejlspræsidents Udtalelse ved Forelæggelsen her fremgaar det jo, at alle de enkelte Tilfælde, vi have haft tidligere i samme Retning, benyttes som Fortilsælde. Uagtet de sikkert efter deres Natur maa betragtes som rene Undtagelser, som ganske enkeltstaaende Tilfælde, blive de dog ved senere Forslag af samme Art benyttede som Fortilsælde, og naar disse Afgørelser antage Karakteren af en større Række, vil selvfølgelig det Tryk, hvormed slige Forslag komme her til Tingets Afgørelse, blive større og større. Det, der er det eneste, man efter vor Forfatning maa anse for givet paa dette Omraade, er jo i Virkeligheden Civillisten. Ud over denne er der ikke i vor Forfatning tvingende Motiver til yderligere Understøttelse af Kongehuset. Nu kunde jo Civillisten fastsættes med et forskelligt Synspunkt for Dje. Civillisten kunde fastsættes med en saadan Kundelig-